

॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ भवत्सत्तिकारणं ईशःशिक्षकः नाथःनायकःपतिःपालकः ॥ ९८ ॥ ९९ ॥

जगामससुरस्तूर्णब्रह्माणं प्रभुमव्ययं ॥ तेतंप्रणम्यशिरसाप्रोचुः प्रांजलयस्तदा ॥ ८७ ॥ किमप्यंकगतं ब्रह्मन्यार्वत्याभूतमद्भुतं ॥ बालरूपधरं हृद्वानास्माभिर
भिलक्षितः ॥ ८८ ॥ तस्मात्त्वांप्रष्टुमिच्छामो निजितायेन वै वयं ॥ अयुध्यता हि बालेन लीलया स पुरंदराः ॥ ८९ ॥ तेषां तद्वचनं श्रुत्वा ब्रह्मा ब्रह्म विदां वरः ॥ ध्या
त्वासंभुं भगवान्बालं चामितेजसं ॥ ९० ॥ उवाच भगवान्ब्रह्मा शक्रादींश्च सुरोत्तमान् ॥ चराचरस्य जगतः प्रभुः स भगवान्हरः ॥ ९१ ॥ तस्मात्परतरं नान्य
त्किंचिदस्ति महेश्वरात् ॥ यो हृष्टो ह्युमया सार्धं युष्माभिरमितद्युतिः ॥ ९२ ॥ स पार्वत्याः कृतेशर्वः कृतवान्बालरूपतां ॥ ते मया सहिता यूयं प्रापद्यध्वंतमेव हि ॥
॥ ९३ ॥ स एष भगवान्देवः सर्वलोके श्वरः प्रभुः ॥ न संबुधुधिरै चैनं देवास्तं भुवनेश्वरं ॥ ९४ ॥ स प्रजापतयः सर्वे बालार्कसदृशप्रभं ॥ अथाभ्येत्यतो ब्रह्मा हृत्वा
सच महेश्वरं ॥ ९५ ॥ अयं श्रेष्ठ इति ज्ञात्वा वंदतं पितामहः ॥ ब्रह्मो वाच त्वं यज्ञो भुवनस्यास्य त्वंगतिस्त्वं परायणं ॥ ९६ ॥ त्वं भवस्त्वं महादेवस्त्वं धाम पर
मंपदं ॥ त्वया सर्वमिदं व्यासं जगत्स्यावर्जगमं ॥ ९७ ॥ भगवन्भूतभव्येश लोकेनाथ जगत्पते ॥ प्रसादं कुरु शक्रस्य त्वया क्रोधादितस्य वै ॥ ९८ ॥ व्यास

उवाच पद्मयोनिवचः श्रुत्वा ततः प्रीतो महेश्वरः ॥ प्रसादाभिमुखो भूत्वा अट्टहासमथाकरोत् ॥ ९९ ॥ ततः प्रसादयामासुरुमरुद्रं च ते सुराः ॥ अभवच्च पुन
र्बाहुयथा प्रकृतिवज्जिणः ॥ १०० ॥ तेषां प्रसन्नो भगवान्सपत्नीकोट्यध्वजः ॥ देवानां त्रिदशश्रेष्ठो दक्षयज्ञविनाशनः ॥ १ ॥ सर्वैरुद्रः सच शिवः सोग्निः सर्वश्च
सर्ववित् ॥ सर्वेन्द्रश्चैव वायुश्च सोऽश्विनौ च सविद्युतः ॥ २ ॥ स भवः सच पर्जन्यो महो देवः सनातनः ॥ सचंद्रमाः सचे शानः ससूर्यो वरुणश्च सः ॥ ३ ॥ सकालः सौ
तकोऽमृत्युः सयमो रात्र्यहानितु ॥ मासार्धमासाः क्रतवः संध्ये संवत्सरश्च सः ॥ ४ ॥ धाता च सविधाता च विश्वात्मा विश्वकर्मकृत् ॥ सर्वासां देवतानां च धारयत्य
वपुर्वपुः ॥ ५ ॥ सर्वदेवैस्तु तो देवः सैकधा बहुधा च सः ॥ शतधा सहस्रधा चैव भूयः शत सहस्रधा ॥ ६ ॥ द्वेतनूतस्य देवस्य वेदज्ञा ब्राह्मणा विदुः ॥ घोराचान्याशि
वाचान्या ते तनू बहुधा पुनः ॥ ७ ॥ घोरातु यातु धानस्य सोऽग्निर्विष्णुः सभास्करः ॥ सौम्यातु पुनरेवास्य आपोज्योतीषि चंद्रमाः ॥ ८ ॥ वेदाः सांगोपनिषदः पुरा
णा अध्यात्मनिश्चयाः ॥ यदत्र परमं गुह्यं सर्वदेवो महेश्वरः ॥ ९ ॥ ईदृशश्च महो देवो भूयांश्च भगवानजः ॥ न हि सर्वे मया शक्या वक्तुं भगवतो गुणाः ॥ ११० ॥

॥ १०० ॥ १ ॥ सर्वैरुद्र इत्यादिना पुनरेव सर्वान् व्यमुच्यते ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ ११० ॥